

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Fader, Søn og Hellig-Aand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Fader, Søn og Hellig-Aand", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 201. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid86418/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

9 Ja, i *Sandhed* sig ombeltes
Herrens Aand med *Kiærlighed*,
Saa *Retfærdigheden* smelter
Sammen i et Kys med *Fred*,
Og deraf undfanges *Glæde*:
Daatter fiin til Dronning-Sæde
I *Guds Rige* her og hist!

10 Vov da aldrig meer at sige,
Mund, som haver *Sandhed* kiær,
At udbrede kan *Guds Rige*
Verdslig Arm og Lovens Sværd!
Aldrig voxe kan derved
Guds Retfærdighed og *Fred*,
Himmeriges *Glæde*!

No. 85.

1 *Fader, Søn og Hellig-Aand!*
Tør om Eder Støvet sjunge?
Kan de løses her, de Baand,
Som indvikle Støvet Tunge,
Naar den vil, med Kløgt af Kryb,
Maale Evighedens Dyb,
Skjelne klart fra Skygge-Dalen
Konge-Lys i Stjerne-Salen?

2 Ei udgrunder nogen Tid
Stov, som stolt derpaa vil stille,
Aandens Værk og *Sønnens Vid*.
Mindre da *Gud-Faders* Hvile;
Dog, med Engle uden Tal,
Støvet derom sjunge skal,
Her, som trofast aabenbaret,
Hist, som fuldelig forklaret!

- 3 *Frihed* Sjælen er i Daad,
Støv begriber kun dens *Skygge*,
Aanden i Guds skjulte Raad
Fatter kun Dens fulde Lykke,
Han er fri, men from og god,
Vil ei gjøre Gud imod,
Men almægtig sammenkjæde
Alting til Gud-Faders Glæde!
- 4 *Sandhed* er den gyldne Soel,
Over-Drot i Aandens Rige,
Vilde fra sin Konge-Stol
Ydmyg dog til os nedstige,
Bær sin Herlighed i Løn,
Vidner vel, Han er *Guds Søn*,
Men, som *Navnet* os skal lære,
Søger kun *Gud-Faders Ære*!
- 5 *Kiærlighed* er Livets Væld,
Overalt hvor Liv sig rører,
For al Daad og Glands og Held,
Æren evig den tilhører,
Kilden dyb til Kræfters Elv,
Det er *Kiærligheden Selv*,
Ja, Gud-Fader, evig Ære
Ham »i *Aand og Sandhed*» være!
- 6 *Friheds Tid* er nu paa Jord,
Det er *Aandens Dage*,
Salig kun, hvo paa Hans Ord
Ham vil troe og tage!
Tvivle kan Enhver som vil,
Tænke, Aand er ikke til,
Tro kun, naar den kaldes Fabel,
Græder Blod paa Jord som *Abel*!

7 Sandheds Tid har bedre Kaar,
Sønnen da har seiret,
Med sin Hær i Magle-Gaard
Troens Drot sig leiret,
Tusind-Aaret i en Sum,
Kaldes Haabets Mellem-Rum,
Da det groer fra Skygge-Dale
Op til Himlens Ridder-Sale!

8 Saa er Tidens Dage talt
Til Gud-Faders Rige,
Da er Kærligheden Alt,
Alt i Alt tillige,
Da er død al Sorg og Nød,
Udelukt al Synd og Død,
Og hvor Ingen meer kan græde,
Der er evig Lyst og Glæde!

9 Evig, som vi da skal see,
Trods al Daare-Vrimlen,
Guddom sig bevidste Tre
Vidne bær i Himlen,
Mens Guds Aand, som Lysets Liv,
Røsten af Gud-Faders Bliv,
Kun med Vand og Blod heneder
Vidner om Tre-Enigheden!

10 Derfor syng vi: hilsæl,
Herrens Aand i Støvet!
Gud med os Immanuel!
Daaden Du har øvet!
Med Gud-Fader og Guds Søn
Du forbinder os i Løn,
Og naar Du gjør Folke-Fester,
I dit Tempel De os gæster!

11 Ja, med Ahnagt Du i Løn,
Under *Daabens* Naade,
Os indpoder i *Guds* Søn,
Efter Troens Maade,
Leder os i Jesu Navn
Varlig til *Gud-Faders* Favn,
Hvor den sig ved *Naade-Bordet*
Aabner mild for Guddoms-Ordet!

12 Du er *Troens* Liv og Lyst,
Haab dit Liv i *Sønnen*,
Livet dit i *Fader-Bryst*,
Kiærlighed, er Lønnen!
Saa vi, til din Guddoms Priis,
Himlen kiende stykkeviis,
Maae med Dig dog efterhige
Heel den i *Gud Faders* Rige!

*No. 86. *)*

1 Gud Hellig-Aand! i Tro os lær
Vor Frelser-Mand alene
Af Hjertet ret at have kiær,
Og Hannem saa at tjene,
At vi fra Dødens Grumhed maae
I Herrens Liv den Redning faae,
Hans Død os dyrt fortjende!

2 Giv, at din sunde Lærdoms Kraft
I Hjertet ret fornemmes!
Af Ordets Brød og søde Saft
Vor Salighed lad fremmes,
Ja, gør vor Siæl fra Synden død,
Og ny igjen til Himlen fød,
I Troen Frugt at bære!

*) Den Veibekjendte, næsten uforandret.